

۲۸۶ - ای یاران عبدالبهاء

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۲۸۶ - ای یاران عبدالبهاء

ای یاران عبدالبهاء، یاران جسمانی ما را نند زیرا هر محبتی که لله نباشد عاقبت به عداوت انجامد کُلُّ حُبٍّ لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَارَ بُغْضًا. اما یاران الهی ما را نند کام دل و آرام جانند روح مجسمند و عشق مصور و خلوص مشخص دوست صمیمی و محبّ حقیقی هستند لهذا سبب سرور دل و جانند. در این سفر بی پایان چون یاد یاران بخاطر میگذشت سفر حضر میشد سرور عجیبی حاصل میگشت زحمت و خستگی به راحت و آسودگی مبدل میشد و تضرّع به ملکوت جلال میگشت که : ای دلبر مهربان، یاران را مونس دل و جان باش در هر دمی از بحر الطاف شبنمی بفرست و در هر نفسی باده تازه‌ای بنوشان و می پرست بگردان تا جام صهبای الهی بدست گیرند و طالبان را سرمست کنند و عاشقان را نشئه باده الست بخشند. مقصود اینست که در این سفر جمیع با عبدالبهاء موجود بودید و در مقابل دیده مشهود، در این مدت آوارگی و بی سر و سامانی نعره این مرغ ناتوان به عنان آسمان میرسید و فریاد یا بهاء الاهی گوشزد جهانیان میگشت. حال دیگر نوبت به احبّ آمد من خاموش شما مانند سروش در جوش و خروش آئید تا غافلان را بهوش آرید.

ORIGINAL

AUDIO